(Amintindu-și mai tîrziu de această întîmplare, Alice își spuse că ar fi trebuit să se mire că aude un iepure vorbind, dar pe moment lucrul i s-a părut firesc.) Cînd însă iepurele a scos un ceasornic din buzunarul vestei și s-a uitat la el, luînd-o apoi

și mai tare la picior, Alice s-a ridicat repede de jos, deoarece i-a fulgerat prin minte că nu mai văzuse niciodată iepure cu buzunar la vestă, ori cu ceasornic pe care să-l scoată din buzunar. Foarte curioasă, fetița porni în goană peste cîmp și sosi tocmai la vreme să-l vadă pe iepure sărind într-o vizuină de sub un tufiș.

Într-o clipă, Alice se și repezi după el, fără să se întrebe cum va mai ieși ea de acolo. Vizuina se întindea drept înainte ca un tunel, apoi o lua brusc în jos. Alice nu avu vreme să se gîndească dacă n-ar fi mai bine să se întoarcă, deoarece se pomeni deodată căzînd. I se părea că lunecă într-o fîntînă din cale afară de adîncă.

Fie că puțul era foarte adînc, fie că Alice cădea foarte încet, în tot cazul